

tasid kaa saunadki pealt náha sellele, kes oskas lugu tåhele panna. Ðeine saun oli kenaste ehitatud ja kókipidi haritud, ðu ja aed ja wåli ümberringgi kóik kaa puh-tad, kuida peab olema. Ðeine jálle oli hoopis inutu. Aksa ruudud mitmest ajast pesemata; seina naal ümberringgi ja risutti kóiksugused riistad ja puutükid ja ra-ud; ðu púhkimata ja igal poolel sõnniku jásgi; aed oli kitkumata ja wåli náitas enam ohakaid ja putki, kui wilja kórsi. Inutuma majakese ees istus inutu naene pááwa paistel, káed pólle al súles ja wahtis igale poole, — tema mees pidanud taa töö peale wålja minema, — wahtis, kas keegi pidid tema jutule tulema. Ei tulnud fedagi, fest et teistel naestel ümberkaudu oli fodu küllalt tegemist ja mehed olid kóik oma palgatud töö peal wållas. Kadeda silmaga wahtis siis Kadri naabri kena saunakes ja útles ise eneses: Ei mina móista kust see ommeti tuleb, et Liisu majakene pais-tab alati nii kena wålja. Ei temal ole

abi kodu, ei tema kaa enam tööd ei tee, kui mina; ja meie pulmadki olid ühelsda." — Ei ta enam ei ráákinud midagi, fest nüüd juhtus ta úht meest nágema, kes istus tee ááres ja kohendas oma kingga. Kadri meel oli hea, et ta fedagi nági; nüüd ta lootis wðiwa juttu sahata. Ju-ba Kadri maanteel ja ráákis wððrale: "Noh, mis sa ommeti seal teed?" — Wððras ei wastanud temale midagi, waid ajas oma töö edasi. Kadri oli tük aega seal seisnud ja ta peale mahtinud, siis ta märtas, et see oli úks ingel — fest sel ajal ingglid liikusid veel sagedasste náhtavalt maa peal. — Koha wðitis ta nõuks temale oma håda kaewata ja hakkas nõnda: "Kuule, kas sa wðid müsle áraseletada, miks minu majake paistab nii takerdanud, aga Liisu majakene on foguni kena? — Eks meie pulmad olnud ühel ja selsamas aastal ja úhe kuu sees? — Kui sa mind aitad, et minu majake ja aed saab sama senaks, kui Liisu maja ja aed on, siis ma